

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 306/2017
27.04.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 61. и 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Вука Канкараша, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К 262/15 од 24.10.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1574/16 од 20.12.2016. године, у седници већа одржаној 27.04.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Вука Канкараша, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К 262/15 од 24.10.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1574/16 од 20.12.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу К 262/15 од 24.10.2016. године, окривљени АА и окривљени ББ, оглашени су кривим због извршења продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 61. и 33. КЗ, за које су осуђени на казне затвора у трајању од по 6 (шест) месеци, за које казне је одређено да ће се извршити на тај начин што окривљени не смеју напуштати просторије у којима станују, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција. Ако окривљени једном у трајању од дванаест часова или два пута у трајању до шест часова, самовољно напусте просторије у којима станују, суд ће одредити да остатак казне затвора издржавају у затвору. Пресудом су окривљени обавезани да суду солидарно накнаде трошкове кривичног поступка у износу од 56.248,22 динара, у року од два месеца од правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења. Од окривљених је одузета имовинска корист прибављена кривичним делом у износу од 667.957,00 динара. Истом пресудом, на основу члана 422. тачка 3) ЗКП према окривљенима је одбијена оптужба да су извршили продужено кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 1. КЗ и продужено кривично дело навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. КЗ.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1574/16 од 20.12.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Врбасу К 262/15 од 24.10.2016. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости, благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Вук Канкараш, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи у целини првостепену одлуку и одлуку донету по редовном правном леку или их укине и предмет врати на поновно одлучивање, те одложи извршење правноснажне пресуде.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да су радње окривљених АА и ББ, погрешно квалификоване, и да се у конкретном случају не може радити о продуженом кривичном делу превара из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 61. и 33. КЗ, с обзиром да је према наводима захтева, имовинска корист прибављена предузећу окривљеног ББ, те се искључиво може радити о кривичном делу злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. КЗ, а што значи да окривљени АА, сагласно члану 112. став 5. КЗ, не може бити извршилац кривичног дела превара. Изнетим наводима, бранилац окривљеног указује на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Одредбом члана 208. став 1. КЗ, прописано је да кривично дело превара чини онај ко у намери да себи или другом прибави противправну имовинску корист доведе кога лажним приказивањем или прикривањем чињеница у заблуду или га одржава у заблуди и тиме га наведе да овај на штету своје или туђе имовине нешто учини или не учини, а ставом 4. наведеног члана, прописано је кажњавање за најтежи облик овог кривичног дела, а наиме, ако је делом из става 1. и 2. наведеног члана прибављена имовинска корист или је нанета штета у износу који прелази 1.500.000,00 динара.

Одредбом члана 61. КЗ прописано је да продужено кривично дело чини више истих или истоврсних кривичних дела учињених у временској повезаности од стране истог учиниоца која представљају целину због постојања најмање две од следећих околности: истоветности оштећеног, истоврсности предмета дела, коришћења исте ситуације или истог трајног односа, јединства места или простора извршења дела или јединственог умишљаја учиниоца.

Одредбом члана 33. КЗ одређен је појам саизвршилаштва, тако да „ако више лица учествовањем у радњи извршења са умишљајем или из нехата, заједнички изврше кривично дело, или остварујући заједничку одлуку другом

радњом са умишљајем битно допринесу извршењу кривичног дела, свако од њих казниће се казном прописаном за то дело“.

Полазећи од наведеног, а имајући у виду да из изреке правноснажне пресуде произилази да су „окривљени ББ као власник Агенције „...“ из ... и окривљени АА, као радник, службеник исте агенције у ..., заједно у намери да себи прибаве противправну имовинску корист, у периоду од 05.12.2000. године до децембра месеца 2002. године, којом приликом су могли да схвате значај својих дела и да управљају својим поступцима, свесни својих дела и њихове противправности, те су хтели њихово извршење, лажно приказали оштећенима (таксативно наведеним у изреци) да ће им извршити ваљану пререгистрацију њихових моторних возила са страних саобраћајних таблица на таблице СРЈ или пак продужити регистрацију возила, који су им, доведени у заблуду о наведеним чињеницама, предавали тражене суме новца ради измирења свих потребних дажбина, а део примљеног новца од оштећених су задржали за себе, на који начин су за себе, а на штету наведених оштећених, прибавили противправну имовинску корист у укупном износу од 1.856.559,00 динара“, то по налажењу Врховног касационог суда, из изреке правноснажне пресуде јасно произилазе сви субјективни и објективни елементи кривичног дела превара у продуженом трајању из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 61. и 33. КЗ, за које је окривљени АА заједно са окривљеним ББ, оглашен кривим и осуђен. Стога су од стране овог суда оцењени као неосновани наводи браниоца окривљеног ББ, да се у конкретном случају искључиво може радити о кривичном делу злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. и да самим овај окривљени сагласно члану 112. став 5. КЗ не може бити извршилац наведеног кривичног дела.

Због наведеног, по оцени овог суда, неосновано бранилац окривљеног АА, указује на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Из напред изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде на основу члана 491. став 1. ЗКП.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић